

документами може бути надано тільки особам, які мають допуск до комерційної таємниці.

Отже, захищеність документопотоків досягається за рахунок:

- одночасного використання режимних (дозвільних, обмежувальних) заходів і технологічних прийомів, що входять в систему обробки та зберігання конфіденційних документів;

- нанесення відмінної позначки (грифа) на чистий носій конфіденційної інформації або документ, у тому числі супровідний, що дозволяє виділити їх в загальному потоці документів;

- формування самостійних, ізольованих потоків конфіденційних документів;

- використання автономної технологічної системи обробки і зберігання конфіденційних документів, що не стикаються з системою обробки відкритих документів;

- регламентації руху документів як всередині фірми, так і між фірмами;

- організації самостійного підрозділу конфіденційної документації або підрозділу служби безпеки;

- переміщення документів між керівниками, виконавцями та іншим персоналом тільки через службу конфіденційного діловодства.

Список використаних джерел

1. Кузнецов О. О. Захист інформації та економічна безпека підприємства / О. О. Кузнецов, С. П. Євсєєв, С. В. Кавун. – Х. : ХНЕУ, 2008. – 359 с.
2. Палеха Ю. І. Організація сучасного діловодства : [навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл.] / Ю. І. Палеха. – К. : Кондор, 2007. – 189 с.

БІЗНЕС-МОДЕЛІ В ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

Д. В. Заморьонова, аспірант

ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі», м. Полтава, Україна

Мануель Кастельс наголошує якщо інформаційна технологія це еквівалент електрики в епоху індустріалізації, то сучасний Інтернет – енергетична система та електродвигун, тому що він здатний поставляти «інформаційну енергію» для будь-яких сфер

людської діяльності. Більш того, якщо нові способи виробництва і розподілу електроенергії перетворили промислові підприємства і великі корпорації в організаційну основу індустріального суспільства, то Інтернет виконує роль технологічного базису для організаційної різновиду інформаційної ери – Мережі [1, с. 13].

Останньою тенденцією розвитку світового суспільства є посилене та розширене використання мережі Інтернет як «другого світу», в тому числі і для ведення бізнесу. Ця тенденція, ще недостатньо проникла на вітчизняні підприємства, але її професійне використання є необхідною перевагою для будь-якого сучасного бізнесу.

В міжнародному просторі Інтернет вже давно подолав всі державні кордони та об'єднав мільярди людей, сотні тисяч підприємств, створив нові закони економіки, нові ринки та нові види бізнесу.

Станом на листопад 2015 року нараховувалося 3 366 261 156 Інтернет користувачів, 46,4 % всього населення планети [2].

Для позначення процесу збільшення прийняття, поширення і впровадження інтернет-технологій і процесів, які все частіше служать хребту інтернаціоналізації, особливо в інноваційних підприємницьких фірмах Dana L. P. ввела термін «інтернетизація» [3, с. 319].

Багато зарубіжних та вітчизняних вчених досліджують різні аспекти мережі Інтернет в «е-глобалізаційний вік» та особливу увагу інтернетизації менеджменту та економіки надали такі фахівці: Adli Abouzeedan, Michael Busler, Magnus Klofsten and Thomas Hedne, Z Qin, H Etemad, I Wilkinson, LP Dana та інші.

В науковому співтоваристві немає єдиного понятійного апарату, щодо визначення моделі ведення бізнесу або моделі взаємодії суб'єктів ринку в мережах, дослідники надають такі визначення цього напрямку: «моделі онлайн бізнесу» О. А. Цуканова, А. В. Варзунов, «форми електронної комерції» А. Д. Шемет, електронні торгові майданчики Qizhi Dai, Robert J. Kauffman, типи електронної комерції: Simon S. Y. Shim, Vishnu S. Pendyala, Meera Sundaram, Jerry Z. Gao, категорії електронної комерції. Chimay J. Anumba, Kirti Ruikar

З урахуванням темпів розвитку мережі Інтернет, її розповсюдження в суспільстві та підприємстві нами пропонується данне економічне явище визначити як «е-бізнес моделі».

Дослідивши та проаналізувавши наукові праці провідних спеціалістів, фахівців та науковців нами була розроблена –

узагальнена та найбільш повна типологія е-бізнес моделей, що активно функціонують в міжнародній економіці. B2B – бізнес для бізнесу (Business-to-Business), B2C – бізнес для споживача (Business-to-Consumer), B2E – бізнес для працівника (Business to Employee), B2R – бізнес для посередників (Business To Reseller), B2M – бізнес для менеджера (Business-to-Manager), B2M – бізнес для багатьох (Business-to-many), B2G – бізнес для уряду (business-to-government), B2A – бізнес-адміністрація (Business-to-Administration), C2G – громадянин для уряду (Citizen to Government), C2A – споживач-адміністрація (Consumer-to-Administration), C2B – споживач для бізнесу (Customer to Business), C2C – споживач для споживача (Consumer-to-Consumer), G2B – уряд для бізнесу (Government to Business), G2G – уряд для уряду (Government To Government), G2C – уряд для громадянина (Govenment To Citizen), E2E – біржа-біржа (Exchange-to-Exchange), P2P – рівний для рівного, користувач для користувача (Peer-to-peer), E2M – працівник для машини (employee to machine), M2M – машина для машини (Machine to machine), B2B2C (Business to Business to Consumer), C2B2C (Consumer to Business to Consumer).

Вищий навчальний заклад – окремий вид установи, яка є юридичною особою приватного або публічного права, діє згідно з виданою ліцензією на провадження освітньої діяльності на певних рівнях вищої освіти, проводить наукову, науково-технічну, інноваційну та/або методичну діяльність, забезпечує організацію освітнього процесу і здобуття особами вищої освіти, після-дипломної освіти з урахуванням їхніх покликань, інтересів і здібностей [4].

Отже ВНЗ є учасником ринкових відносин, підприємством, що надає освітні та інші послуги визначені статутом та не заборонені законом.

Нами проводилось дослідження в ВНЗ Полтавської області, за результатами аналізу внутрішньої роботи підрозділів ВНЗ та зовнішніх зв'язків було визначено, що ВНЗ є учасниками багатьох е-бізнес-моделей, таких як B2B, B2C, B2G, B2A, B2E, B2M.

Як підприємство, що прагне бути максимально ефективним та конкурентоздатним створена деталізована система взаємодії ВНЗ та кожного його підрозділу з різними учасниками ринку використовуючи е-бізнес-моделі мережі Інтернет, дозволить визначити сильні та слабкі сторони його роботи, підвищить скоординованість та цілісність ВНЗ на ринку.

Список використаних джерел

1. Кастельс М. Галактика Інтернет: розмышлення об Інтернеті, бізнесі і обществі / Мануель Кастельс. – Єкатеринбург : У-Факторія, 2004. – 328 с.
2. Internet usage statistics [Електронний ресурс] // Internet World Stats. – Режим доступу: <http://www.internetworldstats.com/stats.htm>. – Назва з екрана.
3. Etemad H., Wilkinson I., Dana L. P. Internetization as the necessary condition for internationalization in the newly emerging economy // Journal of International Entrepreneurship. – 2010. – Т. 8. – №. 4. – С. 319–342.
4. Закон України «Про вищу освіту» [Електронний ресурс] // Верховна Рада України. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>. – Назва з екрана.

СИСТЕМИ ЕЛЕКТРОННОГО ДОКУМЕНТООБІГУ В УКРАЇНІ: НОРМАТИВНО-ПРАВОВА БАЗА І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Ю. О. Журавель, студентка

Кременчуцький національний університет

імені Михайла Остроградського, м. Кременчук, Україна

У час стрімкого розвитку науково-технічного прогресу та переходу до застосування сучасних технологій обміну інформацією актуальним залишається питання застосування електронного документообігу та його нормативно-правове регулювання, що потребує якісно нового теоретичного, практичного дослідження/

За останнє десятиріччя в Україні ухвалено низку законів та нормативних актів. Об'єктом дослідження є вітчизняні системи електронного документообігу (СЕД).

Метою даної роботи є висвітлення сучасного стану нормативно-правової бази СЕД та аналіз перспектив розвитку електронного документообігу в Україні.

Теоретичні аспекти впровадження електронного документообігу досліджували О. Матвієнко, М. Цивін [7].

Системи електронного документообігу (СЕД) – це складний комплекс технічних і організаційних рішень, які сприяють збереженню і раціональному використанню людських ресурсів і підвищенню ефективності управління потоками корпоративних документів та інформації [1, с. 6].